

Διάκριση των όρων που αφορούν την αφήγηση

- 1 **Ιστορία:** Είναι το περιεχόμενο, αυτό που υπάρχει στο μυαλό μας ως ιδέα.
2. **Αφήγημα:** είναι το ίδιο το κείμενο που αντιστοιχεί στην «ιστορία»
3. **Αφηγηματική πράξη:** Είναι η διαδικασία πραγμάτωσης του «αφηγείσθαι»

Διακρίνονται τρεις αφηγηματικές κατηγορίες

- Α. Ο ΧΡΟΝΟΣ
- Τόσο τα σημαινόμενα (περιεχόμενο) όσο και τα σημαίνονται (αφηγηση) μιας ιστορίας διέπονται από χρονικότητα. Χρόνος της ιστορίας είναι η φυσική διαδοχή γεγονότων που αποτελούν την ιστορία. Χρόνος της πράξης της αφήγησης (αφηγηματικός) είναι η διαδοχή των γλωσσικών σημείων, νοείται ως χώρος και αντιστοιχεί στην έκταση που καταλαμβάνει το κείμενο πάνω στο χαρτί.

Η χρήση του χρόνου

Σειρά ή τάξη

- **1. Συγχρονία** υπάρχει όταν τα γεγονότα εκτίθενται με τη σειρά που έγιναν.
- **2. Αναχρονία** έχουμε όταν ανατρέπεται η φυσική διαδοχή. Μπορεί να είναι:
 - **A. πρόληψη** (αν γίνεται αναφορά σε συμβάν μεταγενέστερου αυτού στο οποίο βρίσκεται η αφηγούμενη ιστορία)
 - **B. ανάληψη** (αν γίνεται εκ των υστέρων ανάκληση ενός προγενέστερου συμβάντος)

Διάρκεια :

Είναι ο χρόνος που χρειάζεται για να διαβάσουμε ένα κείμενο. Η διάρκεια της ιστορίας (των περιεχομένων της) σε σχέση με τη διάρκεια του αφηγηματικού κειμένου μπορεί να έχει τις ακόλουθες μορφές:

- α. Συμφωνία . Όταν υπάρχει σκηνή διαλόγου (μίμηση, showing), τότε ο χρόνος της ιστορίας είναι ίσος με το χρόνο της αφήγησης (χωρόχρονος) Πιο απλά: όσος χρόνος απαιτείται για να γίνει κάτι, τόσοσ απαιτείται για να διαβαστεί η κειμενική εκδοχή του.
- β. Ασυμφωνία υπάρχει σε δύο μορφές :
- 1. **Επιτάχυνση** έχουμε όταν ο χρόνος της αφήγησης είναι μικρότερος από το χρόνο της ιστορίας (συστολή του αφηγηματικού χρόνου). Αφηγούμαστε σύντομα κάτι που έγινε σε μεγάλη χρονική διάρκεια είτε με την τεχνική της περίληψης είτε με την τεχνική της παράλειψης.
- 2. **Επιβράδυνση** έχουμε όταν ο χρόνος της αφήγησης είναι μεγαλύτερος από το χρόνο της ιστορίας (επιμήκυνση, διαστολή του αφηγηματικού χρόνου όταν υπάρχει περιγραφή, σχόλιο, αφήγηση σκέψεων κ.λπ.).

III. Συχνότητα:

αφορά τις επαναληπτικές σχέσεις ανάμεσα στην ιστορία και την αφήγηση.

- Μοναδική αφήγηση: όταν αναφέρεται μια φορά στην αφήγηση ό,τι συμβαίνει μια φορά στην ιστορία.
- Πολυμοναδική: Όταν αυτό που συμβαίνει χ φορές στην ιστορία υπάρχει χ φορές μέσα στην αφήγηση
- Επαναληπτική: Όταν αυτό που συνέβη μια φορά στην ιστορία, επαναλαμβάνεται χ φορές στην αφήγηση
- Θαμιστική: Αφήγηση άπαξ αυτού που συνέβη χ φορές.